

lui vodă, și desfătându-se în trei zile, s'aũ întors înapoi la scaunul sãu la Sucãva, lãsând pre Bessarab domn Țerei Muntenesci, carele aũ domnit o lunã, iarã Radul vodã nãzuise la turci pentru ajutoriũ.

Apoi dupã ce aũ scris despre solii, cari i-aũ trimis Stefan V, la Cazimir craiul Poloniei, și despre orãnduiala lui Cazimir, ca și cum aũ scris Dlugoș mai în sus, așa cuvîntã mai încolo.

«Iarã Radul al patrilea vodã, nãzuind la sultanul Mahomet II, în anul de la Hristos 1473, dupã ce aũ luat ajutoriũ, aũ intrat în Țara Muntenescã cu 1500 de turci, fãrã de alți lefegii, ce adunase, și aũ dat rãzboiũ lui Bessarab vodã Joi în 25 Dechemvrie, și aũ înfrãnt pre Bessarab cu tãtã óstea lui, carele vedẽdu-se împrejurat de vrãjmași, aũ fugit drept la Moldova la Stefan V vodã. Iarã turcii s'aũ pornit în gónã dupã Bessarab vodã, și aũ venit pãnã la Bãrlad, și prãdãnd țera s'aũ înturnat înapoi spre Țera Muntenescã.

«In anul de la Adam 6982, iarã de la Hristos 1474, aũ luat Stefan V vodã cetatea Telețina, și tãind capetele pãrcãlabilor, aũ robit muerile; atuncã aũ scos mulți țigani din Valahia în Moldova la noi.

«Intru acãstaș lunã, în 5 zile aũ fost rãzboiũ în Țera Muntenescã cu ungurii, și cu Țãpãluș vodã, și aũ biruit Stefan V vodã pre unguri.» Pãnã aci Miron, pagubã cã nu mai chiar! Cine aũ fost Bessarab acela, pre carele aũ pus Stefan V, domnul Moldovei în locul lui Radul IV nu mã pricep, de n'aũ fost Vladislav V sau Țãpãluș vodã, despre carele am șis la anul 1462, cã s'aũ prins de Matiaș craiul Ungariei, și mai multe voiũ cuvînta la anul 1477. In cãt este pentru Voichița fata Radului, pre acãsta nu acum, ci în anul viitoriũ 1475 o aũ luat muere și Stefan V, cãci în anul acesta 1474 îi trãia muerea cea mai dinainte, precum poți vedea din Dlugoș, carele iarãși nu sciũ pentru ce pune

mai pre urmă numai o fată a Radului IV, când mai înainte disese, că doao fete s'aŭ prins.

Între ungurii și polonii precum arată Sommerberg¹, în anul acesta 1474, s'aŭ făcut încetare de arme pe doi ani în carea s'aŭ închis și moldovenii cu munténii; ci Radul al patrulea domnul Valahiei nu s'aŭ ținut de dânsa, cum vom vedea de aci înainte.

Anul 1475. «Mahomet II, împăratul turcesc, ȃice Dlugoș², după ce aŭ cuprins și luat supt puterea sa tôte cetățile și ȃărimile din Bessarabia și Muntenia saŭ Valahia, dându-l de bună voie Radul (IV) voivodul Valahiei (nu Bessarabiei) atâta s'aŭ sumețit, cât cu mândrie aŭ poruncit lui Stefan V voivodului Moldovei (nu Valahiei) ca să'i dea Cetatea Albă și Chilia de bună voe, și să'i plătescă tributul saŭ haraciul cel nedat până acuma, și de aci înainte; almintrelea de va lucra, să scie că el cât mai curând va veni, și tôte le va lua fără de voia lui.»

Nici aŭ mințit Mahomet II, pentru că către sfârșitul anului 1474 aŭ și trimis pre Soleiman bașa asupra Moldovei, despre carele așa scriu Annalii turcesci cei de Leunclavie ȃălmăciți³: «Iară Soleiman bașa neputând lua Scodra (cetatea Epirului celui vechiŭ, saŭ a Albaniei de acum) aŭ trecut cu tôte ȃstea sa asupra Moldovei, pre carele îndată l'aŭ întimpinat voivodul Moldovei cu ȃstea némului său, și întâlnindu-se, cu inimă s'aŭ lovit la o laltă ambe părțile, dară fiind turcii osteniți de la baterea Scodrei, și lovindu'i și frig fôrte mare, cât aŭ intrat în Moldova, și-aŭ perdut curaja, și fără de îndrăznire bătându-se, s'aŭ biruit, ȃiat și înfrânt de moldovenul.» Așisderea scriu Podesta⁴, Calvisie⁵, Buholcer⁶, Brentan⁷ și Drechsler⁸. Despre biru-

¹ Sommerberg II. Mantissa 83.

² Dlugossius Lib. 13. ad ann. 1474.

³ Annales Turcici Leunclaviani ad ann. Hegirae 879.

⁴ Podesta Part. 1. cap. 11.

⁵ Calvisius in opere Chronolog.

⁶ Bucholcerus in indice Chronol. p. 435.

⁷ Brentanus in Epitome Chronol. ad ann. 1475.

⁸ Drechslerus in Chronico p. 85.

înfa acesta a lui Stefan V domnului Moldovei din anul 1475, asupra turcilor, așa scrie iarăș Dlugoš¹: «Marți în 17 Ianuarie (din anul 1475) Stefan voivodul Moldovei pre óstea lui Mahomet II împăratului turcesc, carea avea în sine 120,000 de ostași, și era ajutată și de munténi, a căroră țără o cuprinsése turcii, când prăda acesta Moldova, la locul Racovei lângă riul Barladului, cu sîngură putérea sa, numai cincî miî de secuî avënd cu sine, a căroră țără o zmulsése de supt crăimea unгурéscă, cu mare perire o aű biruit, ci fără de vërsare de sânje și despre partea alor sêi, pentru că utropșindu-se de mulțimea turcilor ceî ce era în frunte, unde era și secuî, în mare primejdie de a peri venise óstea, și ar fi și perit de n'ar fi sărit însuși Stefan în mijlocul turcilor, cariî acuma să sumețisê cu biruința, și n'ar fi dărămat aripile lor prin minunată putérea lui Dumneđeű, căci el de abia avea 40,000 de ostași, și aceștea încă mai toți era proșli și lucrători de pămînt. Pentru carea biruința Stefan nu s'aű mândrit, ci aű postit patru đile cu apă și pâne, și aű poruncit în tótă țera sa, ca nimenea să îndrăznéscă a'î da lui, fără numai lui Dumneđeű biruința acéia; măcar că sciut lucru este că biruința din đioa acéia, din el singur aű stătut Tótă óstea lui din prada turcilor s'aű fórte îmbogățit cu aur, cu arjint, cu porfyre, cu cai, și cu alte scule de mare preț, și cetățile Valahiei, care se deșdinase de la el cătrê turc, tóte i s'aű dat îndărăpt. Prea mulți proșli aű boerit, turcii tocma puținî aű scăpat cu fuga, pentru că și cariî aű scăpat cu fuga până la Dunăre, acolo i-aű ajuns româniî ceî cu cai mai bunî, și mai pre toți saű i-aű tăiat saű i-aű înecat în undă; caiî turcilor, ba și turcii slăbise de fóme, pentru că Stefan cu mult mai nainte tóte le arsése în locurile acélea, prin care trebuie să trecă turcii; carea încă fórte mult l'aű ajutat la învinjere. Pre robii turcesci (luând afară pre ceî mai de frunte, pre cariî

¹ Ioannes Dlugossius Lib. 13. ad ann. 1475.

i-aŭ ținut) mai pre toți i-aŭ tras în șa. Trupurile celor omorâți le-aŭ ars, totuși costă vr'o câte-va grămădi de oșe de mărturisesc mărimea biruinței și la cei viitori.

«Pre patru bași turcesci cu 36 de stéguri milităresci și alte scule i-aŭ trimis Stefan voivodul Moldovei lui Cazimir craiului Poloniei în Litvania prin solii săi, rugându-se de ajutoriŭ craiului, de cum-va s'ar mai rădica turcul asupra lui pentru pierderea acésta. — — Trimis'aŭ acelaș Stefan vr'o câți-va robi, și stéguri de la turci luate și patriarhului Romei lui Sixt IV, sfinției sale așisderea rugându-se pentru ajutoriŭ asupra turcilor; așisderea aŭ făcut și lui Matiaș craiului Ungariei, ci acesta trăgând la sine totă lauda, aŭ scris papei de la Roma și împăratului și celorlalți crai și prinți din Evropa cu înaltă trufă fălindu-se, că el prin ómenii săi, al căror povățuitoriŭ aŭ fost Stefan voivodul Moldovei, mare óste turcescă aŭ șters de pre fața pământului. Dară acéstea numai din rēu obiceiŭ de a se făli cu laudele altora, le făcea Matiaș craiul Ungariei, căci știut, și întru amēndoao țerile, adecă și în Ungaria și în Polonia, vestit lucru era, că acelaș Stefan voivodul Moldovei, pre carele Matiaș craiul în zădar îl numéce povățuitoriul său, și al ómenilor săi, cu puțin mai nainte aŭ tăiat deplin 6000 de ungurēni din óstea care o povățuise Blazie Magiar (voivodul Ardélului) din porunca craiului Matiaș asupra Valahiei, de carea perire Blazie Magiar de abia s'aŭ mântuit cu fuga.

(Aci însémnă că Blazie Magiar s'aŭ trimis în anul trecut să pună domn Valahiei iarăși pre Vladislav V, precum poți culéje din Miron la acelaș an, ci de astă dată nu s'aŭ plinit voia craiului Matiaș).

«Nici s'aŭ îndestulat (dăce mai încolo Dluș) Stefan voivodul Moldovei, cu soliile care le-aŭ trimis la préteni, ci la cel mai mare dușman al său, Mahomet II împăratul turcilor, încă aŭ trimic frumóse solie cu mari daruri jeluindu-se, că nisce tâlhar și sârguniți din țerile turcesci, fără

de scirea și voia împăratului aș năvălit se prade Moldova pre care el i-aș potopit cu ajutoriul lui Dumnezeu, dară unii din tâlharii acéia totuși aș scăpat în ținutul turcesc; pre aceștea așa dară i-aș cerut de la împăratul ca să-i dea în mână să-i potă pedepsi, ca și cum aș pedepsit pre céialaltii. Cu solia acésta mai tare întărâtându-se împăratul, aș călcat cădînța némurilor, și pre solii i-aș pus la închisóre până la o vréme, iară după acéia i-aș despuat de tóte și mai goli și pedestri i-aș slobođit a casă. Prin carii s'aș însciințat acelaș Stefan vodă despre mânia împăratului, și că împăratul să gată asupra lui pre apă și pre uscat în persona lui, pre carele l'aș și așteptat necutremurându-se, și numai ajutoriului de sus incredințându-se.

«Oh ce bărbat minunat! carele nu e mai puțin, de cât aș fost vitéjii cei de demult, de carii atâta ne mirăm, și carele pe vrémea noastră așa de tare aș înfrânt pre turcii, cât se póte dice a fi cel d'întâiu între toți prinții căți sânt pe lume. După cum judec eș, prea vřednic este, ca lui să se incredințeze oblăduirea lumei tóte, și mai vartos povătuirea oștilor creștinescî asupra turcilor, lui să i se incredintéze de toți creștinii, până când oblăduitoriî lor își petrec viața în lenevirî, și desmerdări, saș în războele céle dintre dênșii.» De vei lua afară strigarea acésta de pe urmă a lui Dlușoș, așșidera scriu Cromer¹, Paralipomenele², Fabrichie³, Genebrard⁴, Petru de Reva⁵, Brietie⁶, ș. c.

Laudele care să daș aci lui Stefan V domnului Moldovei cu mult mai mari sânt de cât tóte laudele Corvinilor celor noi, drept acéia eș nu mă mir de aș âmblat Matiaș Corvinul craiul cel lăudat de ungurî să le întunece; dară mă mir de Bonfinie⁷, că uitând a se lingări craiului

¹ Cromerus Lib. 28. p. 418.

² Paralipomena rerum memorabilium p. 328.

³ Georgius Fabricius lib. 2.

⁴ Genebrandus Lib. 4. p. 702.

⁵ Petrus de Reva Centuria 5.

⁶ Philippus Brietius ad ann. 1475.

⁷ Bonfinius Decad. 4 Lib. 3 in fine.

Matiaș preste năravul seș, numai atâta scrie la anul de acum: «În anul acesta 1475, turcii după ce trecuse mai înainte Dunărea, fără de noroc au năvălit în Valahia; pentru că mai întâiū ostenindu-se, apoi înșelându-se de protivnici' s'au tăiat de tot; și cu puțin după acéia întrând în Mesia de jos, iarăș s'au tăiat.» Așișderea scriu Albin¹, și annaliū beséreciū din Brașeu, cariū au urmat pre Bonfinie. Iară Bonfinie numai pentru acéia au tăcut aci numele lui Stefan V domnului Moldovei, pentru că acesta au întrecut cu vitejia nu numai pe Matiaș craiul, ci pre Ioann Huniadi tatăl lui Matiaș, cum arată tóte bătăile lor a tustrei.

Scrie Ioachim Cureū²: «Să bagă vină craiului Matiaș de istoriciū leșesci, că scriind în tótă Evropa, și mai ales în Italia pretutindenea s'au fălit, că din orânduiala lui și de supusul lui s'au biruit turcii; totuș să scie, că în óstea românéscă partea cea mai mare au fost din ungurī, și pentru Stefan să sfădea polonul cu Matiaș, a căruia supus să fie.» Incăt este despre sfada crailor Cazimir și Matiaș pentru Stefan V, Cureū are drept, pentru că craiū aceștea se sfădea între sine, ci Stefan mai mult ținēnd despre Cazimir și mai mult și lingărindu-se lui, nici asculta de unul, nici de altul ca un domn și singur oblăduitoriū, căruia nu' era frică de ei, precum cu faptele au arētat, și Matiaș craiul încă mărturisēce în epistola către polonī, carea o am adus la anul 1467. Dară întru acéia, că întărăsce că în óstea lui Stefan V, partea cea mai mare au fost din ungurī, greșesce acelaș Cureū, ca unul carele numai din lingăritura către ungurī au scris acéia; căci de ar fi fost adevărat ce scrie el, au tăcut-ar fi despre un lucru ca acela istoriciū unguresci, și mai vârtos Bonfinie? carele supt boū încă cércă vișel, numai ca să pótă înălța pre Matiaș craiul patronul seș.

¹ Petrus Albinus in Commenta-
tuncula de Valahia p. 162.

² Ioachimus Cureus in Anna-
libus Silesiae p. 194.

Maî bine aũ nemerit adevêrul acelaş Cureũ, tot la locul maî sus însemnat, aşa scriind despre Crimel, după pèrde-rea cea mare din Moldova: «Tiranul turcesc nu şi-aũ per-
 dut inima pentru pèrderea din Moldova, ci cu începutul
 vèrei pre apă şi pre uscat aũ încunjurat cetatea Cafa
 din Crimea, carea se stăpânea atunci de jenovezi; şi maî
 nainte s'aũ chemat Theodosia, şi ajutat fiind şi de tătari
 o aũ luat în 6 Iunie din anul de acum dându-o tălianii,
 şi aşa s'aũ stîns numele gothilor din Crimea de acum. O
 corabie de célea maî mari din Cafa, carea o pornisă tyra-
 nul către Ţarigrad, s'aũ mântuit prin minunată pronia Dum-
 neđéiască. Ducea corabia acéia 150 de prunci robiŝi din
 Cafa ca să'i jugănescă, sau să'i folosască pentru spurcăciu-
 nea turcescă, şi alte scumpeturi pre sama tyranului. Pre
 corabia acéia corăbiéşii după ce aũ omorât pre turcii din-
 tr'ênsa, o aũ îndreptat la cetatea Chiliei şi s'aũ închinat
 cu toŝii lui Stefan vodă.» Dîseiũ maî înainte că maî bine
 aũ nimerit aci adevêrul Cureũ, pentru că Dluğoş¹ încă
 aşa scrie, maî adăogând şi acéstea: «Toŝi trimişii lui Ste-
 an vodă şi 160 de neğuşători românesci, cari s'aũ aflat
 în Cafa, când s'aũ luat, s'aũ omorât din porunca lui Mahomet».

Miron logofétul² după ce aũ scris despre perirea turci-
 lor ca şi Dluğoş, (de vei lua afară că Miron đice că pre
 céle 5000 de secuî Matiaş craiul le-aũ trimis întru aju-
 toriũ lui Stefan V, şi că şi Cazimir i-aũ fost trimis 2000
 de léşii, care nu sânt adevêrate), cu cuvintele acéstea mână
 istoria maî încolo: «Iară turcii cari aũ scăpat, aũ luat-o
 prin păduri, şi aũ eşit unde cură apa Simliei la ŝinutul Tu-
 tovei, acolo în légea lor aũ dat laudă lui Dumneđeũ că aũ
 eşit la lume. Iară Stetan V vodă s'aũ pornit după ei, cu
 moldovenii sêi, şi cu 2000 de óste leşască, ce i-aũ fost
 venit întru ajutoriũ, şi aũ gonit pre turci, până ce i-aũ tre-
 cut Sirétiul la Ionăşesci, unde se pomenésce astăđi vadul

¹ Ioannes Dlugosius l. c.

² Constantin Miron in *Chronico*
 Mss. Valahico cap. 28.

turcilor, și acolo deasupra Sirétiului la o movilă mare a Tecuciului odihnind trei zile, i-a venit veste de la staroste de Crăciuna (Crăciuna era o cetate la Putna deasupra Milcovului) cum Radul IV domnul muntenesc vine cu oște asupra lui, și întristându-se Stefan V, a repețit la ostașii săi de i-a strâns de sârg. Atunci a sosit și Șéndrea hătmanul cumnatul lui Stefan V, cu o samă de oști ce a fost rămas înapoă, sosit'a în data și Costea păharnicul, cu altă samă de oște ce a fost gonit pre turci preste Sirétiu. Decă pre Șéndrea l'a trimis Stefan V cu puținei ostași în typ de strajă înaintea oștei muntenesce, cu carea lovindu-se, a învins munteni ce mai mulți pre moldovenii ce mai puțin, și Șéndrea hătmanul încă a perit acolo mai jos de Râmnic, unde s'a și pomenit multă vreme movila Șéndrei, de unde ducându'l în satul Dolhescii l'a îngropat lângă tată-său. Întâlnindu-se amendoao oștile, adevă cea moldovenescă cu cea muntenescă la olaltă din sus de Râmnic, și vitejésce bătându-se, a învins Stefan V pre Radul IV, și a dat voe oștilor sale de trei zile a prădat în Țara Muntenescă.

«Zăbăvind Stefan V până ce i s'a adunat oștile celea împărătiaste la pradă, a strâns o samă de boeri din Valahia și din Moldova, și vorbindu-se la olaltă s'a tocmit de a despărțit din Milcovul cel mare o parte de pârâu ce vine pre lângă Odobesci și trece de dă în apa Putnei, și până astăzi este otarul Țerei Moldovei, și a Țerei Românesce, acel pârâu ce se desparte din Milcovul cel mare. Iară mai înainte a fost având țerile amendoao price pentru otar, căci Țera Muntenescă vrea să fie otarul său până în apa Totrușului; iară moldovenii nu lăsa, până a vrut Dumnezeu de s'a tocmit așa. Și a luat Stefan V, cetatea Crăciuna cu tot ținutul ce să chiamă ținutul Putnei, și l'a lipit de Moldova, și a pus parcălabii săi, pre Vâlcea și pre Ioann.

«Întorcându-se Stefan V, cu oștile sale și mergând pre apa Bârladului în sus, i-a plăcut locul întră Bârlad și Vaslui; drept acéia pentru mulțămăta că a biruit pre

turci și pre munténi, aú început a zidi besérica sântului Ioann mergétoriului înainte în târg în Vasluiú, și pre urmă și case domnesci aú făcut, cum să cunósce și până acuma.

«Aflându-se Stefan V vodă la Vasluiú, i-aú venit véste de sârg cu olăcarii de la Soroca, cum Lobodă și Nelivaico hătmanii căzăcesci aú intrat în țéră și pradă. Decí Stefan V vodă îndată aú și mers asupra-le și bătându-se nóptea cu cozacii la Grumăzesci, cozacii s'aú biruit, și prindându-se Lobodă, Nelivaico s'aú alungat spre Nistru cu o samă de cozaci, dintre carii bine mulți s'aú înecat când trecea Nistrul. Înecatu-s'aú acolo și Iora polcovnicul cel vestit al cozacilor, de la carele până astăđi să chiamă locul acela vadul Iorei. Iară Stefan V vodă, după ce s'aú înturnat de la gonirea cozacilor, aú descălecat târgul Iașilor, și aú început a zidi besérica sântului Nicolae carea custă și până astăđi în orașul Iașilor lângă curtea domnescă. Decí s'aú înturnat la scaunul seú în Sucéva, unde cu fórte mare pompă s'aú primit de mitropolitul și alți preoți, și după ce s'aú aședat aú început a zidi mânăstirea sântului Dimitrie din Sucéva de lângă curtea domnescă, apoi atunci s'aú cununat cu dómna Voichița fata Radului al patrulea domnului muntenesc, iară pre mumă-sa cu mare cinste o aú trimis a casă la bărbatul ei Radul IV.»

După atâtea învinjeri pre Stefan V domnul Moldovei dintre craii de prin prejur, care de care se bătea, ca să'l tragă în partea sa, precum arată Dlușoș¹ scriind așa: «Trimis'aú și Matiaș craiul Ungariei trei soli aleși la Stefan voivodul Moldovei, pre Dominic prepositul din Alba, pre Caspar de Otvan și pre Mihail de Peștea, ca să'l tragă spre unguri, desbărându'l de craiul Poloniei, și de al ei crăime, căci îi fágăduia tare ajutoriú asupra turcilor. Da ajutoriú asupra turcilor, măcar că avea mare op Stefan voivodul Moldovei, la atâta totuși nu s'aú putut aduce prin Matiaș craiul Un-

¹ Ioannes Dlugossius l. c.

gariet, ca să se lase de Poloni, sau să se scôle asupra lor, precum fórte dorea ungurii. Decî Cazimir craiul încă îngrijindu-se, și temându-se de nestătornicia lui Stefan, ca și mai tare se'l lége șie pre Stefan, aŭ trimis la dînsul pre Sântămăria mică din anul de acum pre Stanislav Vatrobca de Stregilțe palatinul Belzului, și pre Andreiŭ de Borșovița prepositul din Lancicia și canonicul din Cracovia, de l'aŭ jurat de noŭ.» Veđi mândria, se nu đic nebunia amînduror nîmurilor acestora, care credea că cu multe stórceri de jurămînturi, și cu apêrările unora asupra altora vor supune și pre totî români!

Maî pre urmă în 21 Septemvrie din anul de acum, așa scrie Matiaș craiul Ungariei¹, cătrê Thoma magistrul sibiénilor: «Înțelepte și luătoriule de samă noao iubite credinciosule! itî poruncim, ca îndată cât vei lua acéstea, să dai lui Dracula credinciosului nostru din baniî hărminției, sau din veniturile cămărei din Ofenbaia 200 de florinți întru ajutorință pre contul nostru; almintrelea să nu faci supt maî mare mînie a nóstră. Iară acéstea care le-am iscălit cu mâna nóstră, după ce vei plăti acélea 200 de florinți să le ții la tine pentru îndreptarea ta. Dat în Buda în đioa S. Matheŭ Apost. și Evang. în anul domnului 1475, al crăimilor nóstre cei unguresci ș. c. 18, iară a Bohemieî 7. Matiaș craiul cu mâna sa.» Dracula acesta aŭ fost Vladislav V despre carele am vorbit la aniî trecuți, și vom maî vorbi la aniî viitori.

Anul 1476. Despre acélea care s'aŭ întâmplat în anul de acum lui Stefan V domnului Moldovei, iarăș așa cuvîntă Dlușoș²: «Mahomet II împêratul turcilor de nestâmpărată ură pornit asupra lui Stefan voivodului Moldovei, pentru că nici tributul făgăduit i l'aŭ plătit, Chilia încă o aŭ cu-

¹ Mathias Corvinus Rex apud Engel in antiq. Hist. Valachiae Part. 1. p. 180.

² Dlugossius Lib. 13. ad ann. 1476.